

SPRIEDUMS

Rīgā

2009.gada 5.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Kanenberga,
tiesneši U.Mihailova un E.Puriņš,

piedaloties pie administratīvās atbildības saucamajai personai *G.S.* un
pārstāvim Edgaram Džeriņam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu par *G.S.*, /*dzēsts personas kods*/, saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵panta trešo un ceturto daļu, sakarā ar *G.S.* apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 15.augusta lēmumu.

Administratīvā apgabaltiesa

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 10.jūlijā Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors *J.A.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA456472, kurā norādīts, ka 2008.gada 10.jūlijā plkst.20:52 *G.S.* vadīja motociklu Honda CBR 1000 RR, ar valsts reģistrācijas numuru /*dzēsta numura zīme*/, Rīgā pa *A.Deglava* ielu, no *Kaivas* ielas puses *Ulbrokas* ielas virzienā, nepakļāvās policijas darbinieka prasībai apturēt transportlīdzekli, turpināja bēgt no viņam sekojoša operatīvā transportlīdzekļa (ar iedegtu speciālo operatīvo skaņas signālu un mirgojošu zilu bākuguni). Bēgšana turpinājās pa *Ulbrokas* ielu *Keldiša* ielas virzienā, transportlīdzekli apturot tikai pēc gājējas notriekšanas uz gājēju pārejas pretējā virziena joslā.

Protokolā norādīts, ka *G.S.* ir pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 4. un 68.punktu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.⁵panta trešajā un ceturtajā daļā.

[2] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 15.augusta lēmumu (turpmāk arī – Lēmums) *G.S.* atzīts par vainīgu LAPK 149.⁵panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 15 (piecpadsmi) diennaktīm un naudas

sodu Ls 500 (pieci simti latu) apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem. Savukārt daļā par LAPK 149.⁵panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietvedība izbeigta.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Tiesnese konstatēja, ka *G.S.* nepastrīd faktu, ka 2008.gada 10.jūlijā plkst.20:52 viņš Rīgā vadīja motociklu Honda CBR 1000 RR ar valsts reģistrācijas numuru /dzēsta numura zīme/ pa A.Deglava ielu no Kaivas ielas puses Ulbrokas ielas virzienā, kur pie Ulbrokas ielas 1a nama uz gājēju pārejas notrieca gājēju.

Lietā pastāv strīds par to, vai pārkāpējs iepriekš norādītajā vietā un laikā, vadot motociklu, nepakļāvās vairākkārtējām policijas darbinieku prasībām apturēt transportlīdzekli.

[2.2] Tiesnese atzina par nepamatotu *G.S.* pārstāvja apgalvojumu, ka *G.S.* nav redzējis policijas darbinieku, kurš viņu stādināja, jo policijas darbinieks *U.G.* savā ziņojumā norādījis, ka izejot uz brauktuves, kas atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu termiņiem ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļa braukšanai, ar zizli rādījis pārkāpējam apstāties. Ceļu policists, lai neapdraudētu savu un citu satiksmes dalībnieku drošību uz brauktuves atrasties visu laiku nemaz nedrīkstēja, tāpēc atradās pie tās.

[2.3] Tiesnese norādīja, ka *G.S.* pārstāvja lūgums nosūtīt lietu uz policiju, lai tiktu lemts jautājums par LAPK 149.⁵panta trešās daļas piemērošanu pārkāpējam apliecina faktu, ka policists devis norādījumus apstāties. Tādējādi netieši tiek atzīta vaina par nepakļaušanos policista prasībai apturēt transportlīdzekli.

[2.4] Tiesnese atzina, ka *G.S.* ar savu darbību – palielinot ātrumu un uzsākot bēgšanu, ir veicis pretlikumīgas darbības, kuru rezultātā notriecis gājēju uz gājēju pārejas.

[2.5] Tiesnese atzina par nepamatotu *G.S.* pārstāvja argumentu, ka *G.S.* nav redzējis sekojošo policijas motociklu ar bākugunīm ne motocikla spoguļos, ne arī atskatoties pār plecu, veicot pagriezienu, jo *G.S.* sākotnēji vadījis motociklu ar ātrumu 120 km/h, bet pēc tam palielinājis to līdz 150 km/h, atraujoties no policijas motocikla. Visu šo laiku policijas motociklam bijušas ieslēgtas bākugunis un skaņas signāls. *G.S.* pretēji transportlīdzekļa vadītāja pienākumiem, kas noteikti Ceļu satiksmes noteikumu 40.punktā, nesamazināja braukšanas ātrumu, nedeva ceļu operatīvajam transportlīdzeklim ar iedegtu mirgojošu zilu bākuguni un ieslēgtu speciālu skaņas signālu, bet muka no šāda operatīvā transportlīdzekļa, ar kuru brauca liecinieks *J.A.*.

[2.6] Tiesnese secināja, ka *G.S.*, nogriežoties no A.Deglava ielas, varēja un viņam bija jāredz sekojošo policijas motociklu ar ieslēgtām bākugunīm un skaņas signālu. Viņa rīcība, strauji palielinot ātrumu uz A.Deglava ielas, kas ievērojami pārsniedza apdzīvotā vietā pieļaujamo ātrumu, liecina par apzinātu mērķi aizbēgt no sekojošā policijas motocikla. Tiesneses ieskatā šādai rīcībai ir saskatāma motivācija, jo *G.S.* zināja, ka, nepakļaujoties iepriekšējā policijas darbinieka prasībām apstāties, to apbraucot, draud sods, tādējādi viņam bija

iemesls nepakļauties policijas darbinieku prasībai apstāties. Tiesnese konstatēja, ka *G.S.* saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 68.1. un 68.2.punktu kā transportlīdzekļa vadītājam bija jāaptur transportlīdzeklis.

[2.7] Tiesnese, vērtējot pierādījumus lietā, deva priekšroku policijas darbinieku dienesta ziņojumiem, kā arī policijas darbinieku sniegtajām liecībām tiesas sēdē. Minētie pierādījumi ir savstarpēji viens otru papildinoši un apstiprinoši. Tiesneses ieskatā nav konstatējama policijas darbinieku nekompetence vai ieinteresētība, kas liktu apšaubīt viņu sniegto apstākļu izklāstu.

[2.8] Tiesnese atzina, ka *G.S.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta pēc LAPK 149.⁵panta ceturtās daļas.

[2.9] Nosakot sodu, tiesnese saskaņā ar LAPK 33.pantu nekonstatēja atbildību mīkstinošus apstākļus.

Savukārt saskaņā ar LAPK 34.pantu par atbildību pastiprinošu apstākli tiesnese atzina to, ka *G.S.* administratīvo pārkāpumu izdarīja pilsētas teritorijā, kur ir palielināta satiksmes intensitāte, iedzīvotāju skaits, tādējādi tika radīts lielāks sabiedrības apdraudējums.

[3] Par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 15.augusta lēmumu *G.S.* pārstāvis E.Džeriņš iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka minētais lēmums uzskatāms par nepamatu un atceļamu.

E.Džeriņš, pamatojoties uz secinājumiem no citām administratīvajām lietām un ar tiesību literatūru, apelācijas sūdzībā norāda, ka no lietas materiāliem un policijas darbinieku sniegtajām liecībām izriet, ka *U.G.* iespējams ir devis norādījumu apstāties ar zizli, tādējādi *G.S.* tika stādināts tikai vienu reizi, nevis vairākkārt. Līdz ar to ievērojot iepriekš minēto, *G.S.* būtu jāsoda saskaņā LAPK 149⁵.panta trešajā daļā paredzētā pārkāpuma sankcijas.

Tomēr tiesnese lēmumā *G.S.* atzinusi par vainīgu pēc LAPK 149⁵.panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma, proti, ka *G.S.* nav pakļāvis policijas motocikla skaņas signāla un zilo bākuguņu norādījumam apstāties. Pārstāvis paskaidro, ka Ceļu satiksmes noteikumu 40.punkts noteic, ja tuvojas operatīvais transportlīdzeklis ar iedegtu mirgojošu zilu bākuguni un ieslēgtu skaņas signālu, tad citiem ceļa satiksmes dalībniekiem jādod tam ceļš. Tādējādi zilās bākugunis un skaņas signāls saskaņā ar minētajiem noteikumiem neuzliek par pienākumu apstāties. Vienlaikus pārstāvis vērs tiesas uzmanību uz to, ka Ceļu satiksmes noteikumu 68.punktā nav paredzēts apturēšanas veids kā zilās bākugunis un skaņu signāls.

[4] Tiesas sēdē pie administratīvās atbildības saucamā persona *G.S.* un viņa pārstāvis E.Džeriņš apelācijas sūdzību uzturēja, pamatojoties uz tajā minētajiem motīviem, un lūdza to apmierināt.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies *G.S.* un viņa pārstāvja *E.Džeriņa* paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota daļēji.

[6] Saskaņā ar LAPK 149.⁵panta trešo daļu par nepakļaušanos tādas personas prasībai apturēt transportlīdzekli, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

Saskaņā ar LAPK 149.⁵panta ceturto daļu par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, — uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam divdesmit latu apmērā, cita transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu piecsimt latu apmērā un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim gadiem.

Lai izvērtētu, vai *G.S.* ir vainīgs LAPK 149.⁵panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā, nepieciešams konstatēt: vai *G.S.* vadīja transportlīdzekli, konkrētajā gadījumā motociklu, un vai viņš nepakļāvās tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus.

[7] *G.S.* neapstrīd faktu, ka 2008.gada 10.jūlijā plkst.20:52 viņš Rīgā vadīja motociklu Honda CBR 1000 RR ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/* pa *A.Deglava* ielu no *Kaivas* ielas puses *Ulbrokas* ielas virzienā, kur pie *Ulbrokas* ielas 1a nama uz gājēju pārejas notrieca gājēju.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par faktiskajiem apstākļiem, t.i., par to vai pilnvarotās personas prasība apturēt transportlīdzekli bija atkārtota vai vairākkārtēja. Proti, vai policijas darbinieka prasība apturēt motociklu Honda CBR 1000 RR, ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/* tā vadītājam tika izteikta atkārtoti vai vairākkārtēji.

[8] Saskaņā ar likuma „Par policiju” 10.panta 6.punktu policijas darbiniekam pildot viņam uzliktos pienākumus, atbilstoši dienesta kompetencei ir tiesības novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt administratīvā pārkāpuma nspektors.

Atbilstoši likuma „Par policiju” 12.pantā noteiktajām policijas darbinieka vispārējām tiesībām, šī panta pirmās daļas 20.punktam, policijas darbiniekam ir tiesības apturēt transportlīdzekli un izdarīt tā apskati, ja ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāps ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības vai transportlīdzeklis tiek izmantots likumpārkāpuma izdarīšanā.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā daļa noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekam ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus un jāizpilda policijas darbinieku prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 68.punkta paredz, ka transportlīdzekļa vadītājs aptur transportlīdzekli, ja policijas darbinieks dod norādījumu apturēt transportlīdzekli atbilstoši 68.1.punktam – ar skaļruņa palīdzību (..) no motocikla, vai atbilstoši šo pašu noteikumu 68.2.punktam – ar horizontāli vērstu roku vai zizli, atrodoties uz (pie) brauktuves.

[9] Atbilstoši LAPK 243.panta noteikumiem pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Savukārt LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārlicības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[10] Administratīvā apgabaltiesa lietā konstatē turpmāk minētos pierādījumus.

[10.1] Ar 2008.gada 10.jūlija administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA456472 konstatēts, ka G.S. 2008.gada 10.jūlijā plkst.20:52 vadīja motociklu Honda CBR 1000 RR, ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/*, Rīgā pa A.Deglava ielu, no Kaivas ielas puses Ulbrokas ielas virzienā, nepakļāvās policijas darbinieku prasībai apturēt transportlīdzekli, turpināja bēgt no viņam sekojoša operatīvā transportlīdzekļa (ar iedegtu speciālo operatīvo skaņas signālu un mirgojošu zilu bākuguni). Bēgšana turpinājās pa Ulbrokas ielu Keldiša ielas virzienā, transportlīdzekli apturot tikai pēc gājējas notriekšanas uz gājēju pārejas pretējā virziena joslā.

Apgabaltiesa konstatē, ka G.S. protokola ailē – Ar protokola saturu esmu iepazīstināts. Par pārkāpumu iesniedzu paskaidrojumu – ir pašrocīgi parakstījis un norādījis, ka viņam nav viedokļa, nav redzējis, ka viņu kaut kur stādina.

G.S. pašrocīgs paraksts atrodas arī protokola ailē – LAPK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi man izskaidroti. Minētais apliecina, ka G.S. ir izskaidrotas pie

administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi (*lietas lapa 2*).

[10.2] 2008.gada 10.jūlijā G.S. sniedza rakstveida paskaidrojumu, kurā norādījis, ka viņš vadījis motociklu Honda CBR TF 521 pa Ulbrokas ielu ar ātrumu 50 km. Uz ceļa izskrējusi meitene, kuru viņš notriecis (*lietas lapa 5*).

[10.3] Ceļu policijas 7.rotas jaunākais inspektors virsseržants U.G. 2008.gada 10.jūlija dienesta ziņojumā norādīja, ka 2008.gada 10.jūlijā atradies uz A.Deglava ielas pie krustojuma ar Baltinavas ielu virzienā no Lubānas ielas uz Ulbrokas ielas pusi. Plkst.20:51 ievērojis motociklu Honda, kurš tuvojās ar manāmu ātruma pārsniegumu. Izmērot minētā motocikla ātrumu, tas uzrādīja 123 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru Stalker Nr.80402. Izejot uz brauktuves, ar zizli (svārstveida kustības) norādījis motocikla vadītājam apstāties labajā malā, taču motocikla vadītājs samazināja ātrumu, apbraucot U.G., no jauna strauji palielināja ātrumu. U.G. paspējis ievērot motociklu un tā reģistrācijas numuru – TF 521. U.G. pārinieks J.A. tobrīd atradies uz sava dienesta motocikla Suzuki TC 5971 un nekavējoties ieslēdzis bākugunis, speciālos skaņas signālus, un uzsāka sekot. Pēc aptuveni 1-2 minūtēm pa rāciju U.G. saņēmis informāciju, ka minētais motociklists ir notriecis cilvēku. Ierodoties notikuma vietā, G.S. pārliecinājās, ka tas ir tas pats motocikls Honda ar reģistrācijas numuru /dzēsta numura zīme/ un tā vadītājs ir G.S., /dzēsts personas kods/ (*lietas lapa 6*).

[10.4] Ceļu policijas 7.rotas jaunākais inspektors virsseržants J.A. 2008.gada 10.jūlija dienesta ziņojumā norādīja, ka 2008.gada 10.jūlijā pildījis dienesta pienākumus Rīgā uz A.Deglava ielas pie krustojuma ar Baltinavas ielu. Plkst.20:51 pamanījis, ka neapstājas motocikls, ko uz brauktuves izgājis apturēt jaunākais inspektors U.G.. J.A. ar dienesta motociklu Suzuki, ieslēdzot speciālo gaismas un skaņas signālu, izbrauca aiz motocikla Honda /dzēsta numura zīme/ uz A.Deglava ielas, lai to apturētu. Honda sāka bēgt ar milzīgu ātrumu, kas varēja pārsniegt 150 km/h, pa A.Deglava ielu Ulbrokas ielas virzienā. Motociklists paspēja nogriezties pa kreisi uz Ulbrokas ielu pie atļaujošā luksofora signāla un uz mirkli pazuda no J.A. redzesloka Keldiša ielas virzienā. Pēc pāris sekundēm J.A., kad viņam arī izdevās nogriezties uz Ulbrokas ielu, ieraudzīja, ka bēgošais motociklists pie Ulbrokas ielas 1a nama uz gājēju pārejas tikko kā bija notriecis gājēju uz pretējā virziena braukšanas joslas un, samazinot ātrumu, apturēja motociklu pretējā braukšanas pusē. J.A. piebraucis, apturējis motocikla vadītāju, izsaucis ātro medicīnisko palīdzību un Ceļu policijas ekipāžu ceļu satiksmes negadījuma noformēšanai (*lietas lapa 7*).

[10.5] Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2008.gada 14.augusta tiesas sēdē U.G. norādīja, ka atceroties minēto pārkāpumu, ar G.S. personīgi nav pazīstams, attiecības – neitrālas. Papildus liecināja, ka pildot dienesta pienākumus A.Deglavā ielā, konstatēja, ka brauc motocikls ar lielu ātrumu – 120 km/h, pirms tam brīdinot kolēģi, izgāja uz pirmās joslas un ar zižļa palīdzību sāka stādināt motociklistu vairākas – trīs līdz četras reizes. Pārkāpējs pirms liecinieka sabremzēja, iebraucot otrajā joslā, tomēr pēc tam

motociklists paātrināja braukšanas ātrumu un, apbraucot liecinieku, nereagējot uz vairākām stādināšanas reizēm, sāka bēgt. Liecinieka kolēģis J.A., kurš tajā brīdī sēdēja uz sava dienesta motocikla, kas bija iedarbināts, uzsāka pakalīdzīšanos pārkāpējam. Pēc kāda laika liecinieks saņēma ziņojumu, ka uz gājēju pārejas notriekts gājējs. Kad ieradās notikuma vietā, redzēja, ka tas pats pārkāpējs ir notriecis gājēju. Liecinieks norādīja, ka pārkāpēju stādināja arī otrs policijas darbinieks, dzenoties pakal ar dienesta motociklu, kuram bija ieslēgtas bākugunis un skaļrunis, bet pārkāpējs bēga, strauji palielinot ātrumu. Gājējs tika notriekts aptuveni kilometra attālumā no vietas, kur liecinieks pārkāpējam lika apturēt transportlīdzekli (*lietas lapa 33-34*).

[10.6] Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2008.gada 14.augusta tiesas sēdē J.A. norādīja, ka atceroties minēto pārkāpumu, ar G.S. personīgi nav pazīstams, attiecības – neitrālas. Papildus liecināja, ka protokolā norādītajā laikā un datumā strādāja uz A.Deglava ielas, sēdēja uz iedarbināta motocikla, kas bija braukšanas gatavībā. Kolēģis bija liecinieka redzeslokā un redzēja, ka pēdējais motociklam mēra ātrumu un liek viņam apstāties, laicīgi izejot no ietves. Lieciniekam likās aizdomīgi, ka pārkāpējs pārslēdza zemāku pārnesumu. Tajā brīdī, kad pārkāpējs apbrauca otru policijas darbinieku, liecinieks uzsāka pakalīdzīšanos, piespiežot pogu, iedarbināja gaismas un skaņas signālus, pēc kā lika pārkāpējam apstāties. Pārkāpējs strauji palielināja ātrumu. Pirms krustojuma ar Ulbrokas ielu, pārkāpējs atskatījās, vai neviens viņam neseko, bet turpināja bēgšanu. Kad liecinieks izbrauca no krustojuma, pamanīja, ka pārkāpējs uz gājēju pārejas notriecis meiteni. Pēc incidenta pārkāpējs samazināja ātrumu, iebrauca stāvlaukumā, kur liecinieks viņu aizturēja. Liecinieks norādīja, ka viņš neizmantoja nevienu no pārkāpēja stādināšanas metodēm, kas paredzētas Ceļu satiksmes noteikumu 68.punktā, bet izmantoja gan skaņas, gan gaismas signālus, kas vadītājam uzliek par pienākumu samazināt ātrumu un dot ceļu (*lietas lapa 34-35*).

[11] No Ceļu policijas 7.rotas jaunāko inspektoru virsseržantu U.G. un J.A. rakstveida ziņojumiem un liecībām pirmajā instances tiesas sēdē izriet, ka U.G. 2008.gada 10.jūlijā atradies uz A.Deglava ielas pie krustojuma ar Baltinavas ielu virzienā no Lubānas ielas uz Ulbrokas ielas pusi. Plkst.20:51 ievērojis motociklu Honda, kurš tuvojās ar manāmu ātruma pārsniegumu. Izmērot minētā motocikla ātrumu, tas uzrādīja 123 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru Stalker Nr.80402. Izejot uz brauktuves, ar zizli (svārstveida kustības) norādījis motocikla vadītājam apstāties labā malā, taču motocikla vadītājs samazināja ātrumu, apbraucot U.G., no jauna strauji palielināja ātrumu. U.G. pārinieks J.A. tobrīd atradies uz sava dienesta motocikla Suzuki TC 5971 un nekavējoties ieslēdza bākugunis, speciālos skaņas signālus un uzsāka sekot motociklam Honda /dzēsta numura zīme/ uz A.Deglava ielas, lai to apturētu.

Tātad ar Ceļu policijas 7.rotas jaunāko inspektoru virsseržantu U.G. un J.A. rakstveida ziņojumiem un liecībām pirmajā instances tiesas sēdē, apstiprinās fakts, ka Ceļu policijas inspektors U.G. ir devis norādījumu motocikla vadītājam apturēt transportlīdzekli atbilstoši Ceļu satiksmes

noteikumu 68.2.punktam – ar horizontāli vērstu zizli, atrodoties uz brauktuves.

Administratīvā apgabaltiesa nepiedod ticamību pieteicēja pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē, kā arī *G.S.* norādītajam administratīvā pārkāpuma protokolā, ka nav redzējis, ka viņu kaut kur stādina. Apgabaltiesa uzskata, ka *G.S.* bija jāredz un viņš redzēja, ka Ceļu policijas inspektors devis norādījumu – ar horizontāli vērstu zizli, atrodoties uz brauktuves, motocikla vadītājam, apturēt motociklu. Minēto apstiprina fakts, ka *G.S.* ir abraucis Ceļu policijas inspektoru *U.G.*, kurš centās apturēt viņa vadīto motociklu.

Lai *G.S.* sauktu pie administratīvā atbildības par LAPK 149.⁵panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu, apgabaltiesai ir jākonstatē, ka Ceļu policijas inspektors ir devis norādījumu apturēt motociklu atkārtoti vai vairākkārtīgi.

[12] No Ceļu policijas inspektoru *U.G.* un *J.A.* ziņojumiem un liecībām izriet, ka *G.S.* tika stādināts, jo *G.S.* vadītā motocikla ātrums ir ievērojami pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu, proti, radars uzrādīja *G.S.* vadītā motocikla ātrumu 123 km/h.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka Ceļu policijas inspektori *G.S.* nav sastādījuši administratīvā pārkāpuma protokolu par ātruma pārsniegšanu.

Līdz ar to Administratīvajai apgabaltiesai nav iespējams nepārprotami konstatēt, ar kādu ātrumu *G.S.* ir braucis un konstatēt patiesos lietas faktiskos apstākļus, kas risinājušies pēc tam, kad *G.S.* neapturēja motociklu uz Deglava ielas pie krustojuma ar Baltinavas ielu, kad rīkojumu apturēt transportlīdzekli deva ceļu policijas inspektors *U.G.*.

[13] Apgabaltiesa no lietas faktiskajiem apstākļiem konstatē, ka nav strīda par to, ka attālums no vietas, kurā stāvēja policijas inspektori un stādināja *G.S.* vadīto motociklu, līdz vietai, kur faktiski *G.S.* apturēja motociklu, bija aptuveni viens kilometrs. *G.S.* braukšanas ātrums iespējamās bēgšanas laikā ir pārsniedzis 150 km/h. Veicot elementāru matemātisku aprēķinu, apgabaltiesa secina, ka ceļa posmu no uz Deglavas ielas pie krustojuma ar Baltinavas ielu, kur saskaņā ar policijas darbinieku sniegtajām ziņām *G.S.* dots rīkojums apstāties, līdz vietai Ulbrokas ielā pie nama Nr.1a, kur *G.S.* faktiski apturēja transportlīdzekli, pieteicējs nobrauca apmēram 40 sekundēs. Tādējādi lietā būtu nepieciešams iegūt pārlicinošus pierādījumus Ceļu policijas darbinieku konstatētajam pieteicēja bēgšanas faktam, tostarp, ka Ceļu policijas darbinieki jau uz Deglavas ielas pie krustojuma ar Baltinavas ielu un iespējamās bēgšanas ceļa posmā līdz Ulbrokas ielas namam Nr.1a vairākkārt deva rīkojumu apturēt pieteicēja vadīto transportlīdzekli, ka minētās prasības tika izteiktas nepārprotami un *G.S.* tās redzēja, jo ceļa posms, nav taisns, un *G.S.* ir paguvis nogriezties pa kreisi uz Ulbrokas ielu pie atļaujošā luksofora signāla, kā rezultātā inspektors *J.A.* ir pazaudējis *G.S.* no redzesloka.

No Ceļu policijas inspektora *J.A.* ziņojuma izriet, ka *J.A.* turpinājis sekot tikai pēc pāris sekundēm, kad arī inspektoram izdevās nogriezties uz Ulbrokas ielu, tad ieraudzījis, kad bēgošais motociklists Ulbrokas ielā pie nama Nr.1a ir notriecis meiteni. Turklāt ceļu policijas inspektoram, lai arī viņš atradās jau uz iedarbināta motocikla, jāieslēdz bākugunis un skaņas signāls (jānospiež poga), ir jāizgriežas uz Deglava ielu, lai uzsāktu nekavējošu pakalīdzīšanos, jāuzņem ātrums, jāiesaistās satiksmes plūsmā. Tādējādi tiesai būtu jāgūst nešaubīga pārliecība, ka minētajos apstākļos 40 sekunžu laikā bija iespējama transportlīdzekļa bēgšana ar braukšanas ātrumu, kas pārsniedza 150 km/h, LAPK 149.5panta ceturtās daļas izpratnē.

No Ceļu policijas inspektora *J.A.* rakstveida ziņojuma neizriet, ka inspektors, sekojot *G.S.* vadītajam motociklam, ir devis atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 68.punktā noteiktajam, norādījumu apturēt motociklu. No Ceļu policijas inspektora *J.A.* ziņojuma vispār neizriet, ka inspektors, sekojot *G.S.* vadītajam motociklam, ir devis norādījumu *G.S.* apturēt motociklu. No ziņojuma izriet, ka Ceļu policijas inspektors *J.A.* aizturēja *G.S.* pēc ceļu satiksmes negadījumu, kas notika pēc kāda laika, kad *J.A.* piebrauca pie ceļu satiksmes negadījuma vietas.

No Ceļu policijas inspektoru *U.G.* un *J.A.* ziņojumiem un liecībām pirmajā instances tiesas sēdē izriet, ka brīdī, kad *G.S.* apbrauca otru policijas darbinieku, *J.A.* uzsāka pakalīdzīšanos, piespiežot pogu, iedarbināja gaismas un skaņas signālus. *J.A.* pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka iedarbinājis gaismas, skaņas signālus un licis pārkāpējam apstāties. Savukārt *U.G.* tiesas sēdē liecināja, ka ar „zizli vicināju tik reizes, kamēr motocikls pabrauca man garām. Ar zizli vicināju trīs līdz četras reizes. Pārkāpēju stādināja arī policijas darbinieks, dzenoties pakaļ ar dienesta motociklu, kuram bija ieslēgtas bākugunis un skaļrunis”.

No minētā apgabaltiesa konstatē pretrunas Ceļu policijas inspektoru *U.G.* un *J.A.* liecībās un ziņojumos attiecībā par skaņas signāla un skaļruņa ieslēgšanu. Taču ne no Ceļu policijas inspektoru rakstveida ziņojumiem, ne no liecībām neizriet, ka pa skaļruni bija izteikta prasība motocikla vadītājam ar valsts reģistrācijas numuru /dzēsta numura zīme/ apturēt transportlīdzekli. *J.A.* pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka neizmantoja nevienu no pārkāpēja stādināšanas metodēm, kas paredzētas Ceļu satiksmes noteikumu 68.punktā. Liecināja, ja ir iedarbināti skaņas un gaismas signāli, transportlīdzekļa vadītājam jāsamazina ātrums un jādod ceļš.

Apgabaltiesas ieskatā Ceļu policijas inspektora *U.G.* inspektors ju „zižļa vicināšana” nav uzskatāma par atkārtotu vai inspektors ju prasību apturēt transportlīdzekli, jo norādījums apturēt motociklu ir dots konkrēti vienā vietā, proti, uz Deglava ielas pie krustojuma ar Baltinavu, nevis vairākās citās vietās inspektors ar zižļa palīdzību ir centies apturēt transportlīdzekli, kas būtu uzskatāma par atkārtotu vai vairākkārtēju prasību apturēt transportlīdzekli. Savukārt, kā jau ir liecinājis inspektors, ja ir ieslēgti skaņas un gaismas signāli (mirgojoša zila bākuguns), transportlīdzekļa vadītājam jāsamazina ātrums un jādod ceļš (Ceļu satiksmes noteikumu

40.punkts), nevis jāaptur transportlīdzeklis. Apgabaltiesas ieskatā ieslēgtu skaņas un gaismas signālu lietošana nav uzskatāma par prasību apturēt transportlīdzekli, ja policijas darbinieks nav pietuvojies bēglim un tam ir radusies vai vajadzēja rasties pārliecība, ka policijas darbinieka prasības attiecas uz viņu.

To, ka prasība apturēt transportlīdzekli nav izteikta atkārtoti vai vairākkārt, apliecina administratīvā pārkāpuma protokols, kurā konstatēts pārkāpums, proti, 2008.gada 10.jūlijā plkst.20:52 G.S. vadīja motociklu Honda CBR 1000 RR, ar valsts reģistrācijas numuru /dzēsta numura zīme/, Rīgā pa A.Deglava ielu, no Kaivas ielas puses Ulbrokas ielas virzienā, nepakļāvās policijas darbinieka prasībai apturēt transportlīdzekli, turpināja bēgt no viņam sekojoša operatīvā transportlīdzekļa, kā arī Ceļu policijas inspektoru U.G. un J.A. uzreiz pēc notikuma sastādītie rakstveida ziņojumi.

Administratīvā apgabaltiesa negūst pārliecību, ka G.S. ir saprotamā veidā atkārtoti vai vairākkārt stādīnāts un ka viņam bija iespēja redzēt, ka Ceļu policijas inspektors J.A. seko viņa vadītajam motociklam.

Ceļu policijas inspektora J.A. tiesas sēdē liecinātais, ka pirms krustojuma G.S. ir atskatījies un redzējis, ka viņam seko, un turpinājis bēgt, neapstiprinās ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, tādēļ apgabaltiesa nepiedod tam ticamību.

Turklāt apgabaltiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts, ka atbildība par konstatēto pārkāpumu paredzēta LAPK 149.⁵panta trešajā un ceturtajā daļā. Proti, Ceļu policijas inspektors J.A., sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, ir norādījis 149.⁵panta daļas, kuras viena otru izslēdz, jo pēc būtības iestājoties atbildībai par vienu pārkāpuma 149.⁵panta daļu, tiek izslēgta atbildība par 149.⁵panta otru daļu.

Ņemot vērā konstatēto, apgabaltiesa nekonstatē, ka G.S. prasību apturēt motociklu Ceļu policijas inspektori izteikuši atkārtoti vai vairākkārtēji.

Apgabaltiesas ieskatā [11] – [13] punktus minētie apstākļi to kopsakarā rada objektīvas šaubas par to, ka pieteicēja darbībās ir LAPK 149.⁵panta ceturtais daļas administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[14] Ņemot vērā visu iepriekš konstatēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka tās rīcībā nav nepārprotamu un neapšaubāmu pierādījumu par pārkāpuma faktu, proti, apgabaltiesa no lietā esošajiem pierādījumiem nevar konstatēt, ka G.S. 2008.gada 10.jūlijā plkst.20:52, vadot motociklu Honda CBR 1000 RR, ar valsts reģistrācijas numuru /dzēsta numura zīme/, Rīgā pa A.Deglava ielu, no Kaivas ielas puses Ulbrokas ielas virzienā, nepakļāvās policijas darbinieka atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt motociklu, turpināja bēgt no viņam sekojoša operatīvā transportlīdzekļa (ar iedegtu speciālo operatīvo skaņas signālu un mīrgojošu zilu bākuguni).

Pamatojoties uz minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka konkrētajā lietā ar tajā esošajiem materiāliem nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs pēc LAPK 149.⁵panta ceturtais daļas.

Saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu iesāktā lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Tā kā Administratīvā apgabaltiesa atzina, ka nav konstatējams administratīvā pārkāpuma (LAPK 149.⁵panta ceturtās daļas) sastāvs, tad Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 15.augusta lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā šajā daļā izbeidzama.

[15] Kā jau Administratīvā apgabaltiesa konstatēja iepriekš ar lietas materiāliem apstiprinās fakts, ka *G.S.* nav pakļāvis ceļu policijas inspektora prasībai apturēt transportlīdzekli uz Deglavas ielas pie krustojuma ar Baltnavas ielu, kad *G.S.* tika stādīnāts par ātruma pārsniegšanu. Tādējādi apgabaltiesa konstatē, ka *G.S.* ir izdarījis LAPK 149.⁵panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Saskaņā ar LAPK 214.panta pirmo daļu Valsts policijas iestādes izskata LAPK 149.⁵.panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas.

Ņemot vērā, ka LAPK 149.⁵.panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšana rajonu tiesu tiesnešiem nav piekritīga, tad apgabaltiesa nav kompetenta un tiesīga piemērot administratīvo sodu, tādēļ lieta šajā daļā būtu nosūtāma pēc piekritības Valsts policijai. Ņemot vērā, ka kopš administratīvā pārkāpuma izdarīšanas – 2008.gada 10.jūlija līdz lietas izskatīšanai apelācijas instances tiesā ir pagājis LAPK 37.pantā noteiktais soda uzlikšanas termiņš, tad apgabaltiesas ieskatā nav lietderīgi nosūtīt lietu šajā daļā Valsts policijai, tādēļ lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā šajā daļā izbeidzama.

[16] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 15.augusta lēmums nav pareizs.

[17] Saskaņā ar LAPK 286.¹⁴pantu apelācijas instances tiesas spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.¹¹panta otrās daļas 1. un 3.punktu un 286.¹⁴pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 15.augusta lēmumu daļā par *G.S.* saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

